

Pepřinec (*Peperomia*), čeleď: pepřovníkovité - *Piperaceae*

Více než 600 druhů vytrvalých stálezelených bylin s plazivými výhony a hlíznatými oddenky, které pocházejí z tropických a subtropických oblastí Ameriky. V přírodě rostou terestricky (na zemi) nebo jsou to epifyty (rostliny přisedlé na stromech). V kožovitých listech mají houbové pletivo, které zadržuje vodu v období sucha. Mnoho druhů pepřinců je vhodných k pěstování v bytech jako pokojové rostliny. V čeledi pepřovníkovitých, jejímiž zástupci mohou být jak byliny tak dřeviny i liány, jsou druhy rozšířené v subtropicech a hlavně tropech celého světa. Nejnámějším a nejdůležitějším rodem je pepřovník – *Piper*.

Druhy: pepřovník černý (*P. nigrum*), p. dlouhý (*P. longum*), p. úzkolistý (*P. angustifolium*), p. kubenový (*P. cubeba*) a další – koření, *Piper betle* – listy ke žvýkání, *Piper methysticum* – opojný nápoj kava-kava, *Piper geniculatum* – šípové jedy.

Pěstování pepřinců

Pěstování pepřinců není nijak složité, vyhovuje jim normální zahradnický substrát v květináčích nebo miskách, pokojová teplota s běžnou vzdušnou vlhkostí a rozptýlené světlo. Neprospívá jim průvan, změny teplot, stěhování z místa na místo a prudké slunce. Zálivku vyžadují častou, neměly by přeschnout, ale ani stát ve vodě. Mlžení není nutné, na listech pak zůstávají vápenaté skvrny. Množí a přemnožují se nejčastěji vrcholovými řízků. Poměrně rychle rostou a pokud chceme, aby rostlina byla kompaktní a nevisela nepěkně z květináče, je třeba ji asi jednou za rok přemnožit. Pokud to pravidelně na jaře děláme a vyměňujeme substrát, není třeba rostliny nijak hnojit. Škůdci ani chorobami většinou netrpí, neúspěch v pěstování je nejčastěji dán pěstitelskými chybami.